M. T. B. COLLEGE, SURAT

Manuscripts Library

No. Ref. / Ser. 1568

Title : Vyakaran [illegible]

[illegible]

1568

Sādhāraṇajina-stava. InComplete

C

Vyakaran Granth

:	:		: Title
:	:		: Author
:	:		: Editor
:	:		: Year, Vols.
Slc :	:		: Publisher
1568 :	:		: Remarks

कर्म्मेष्ठितस्तस्य संज्ञा इति । पूर्वपदे षष्ठी या तत्पुरुषः । विप्रस्मै रुच्यः विप्ररुच्यस्तस्मै ... पूर्वपदे चतुर्थी तत्पुरुषः इति द्वितीया ह
ला यो हा ।२। संसारस्तीतं जगद्दीशादीनं मारदारदा क्षमर द्गाणीयं प्रौढप्रसादं कुरु सौम्यदृष्ट्या विलोकय स्वीयवचश्च दे हि र संसारस्तीतं
२१ जगदीश ११ दीनं २२ मां २२ दर दारदा क्षम ११२ द्गाणीयां २२ प्रौढ ७ प्रसादं २१ कुरु सौम्यदृष्ट्या २२ विलोकय स्वीयवचः २१ वार दे हि
व्याख्या हे जगदीश हे रदाशरं क्षमव मिति विशेषमारदा किंलक्षणं मां संसारस्तीतं पुनः किंलप मां दीनं पुनः किंप्रमारदाणीयं सं
साराद्भीतः संसारभीतः तं इति पंचमी तत्पुरुषः जगतामीशो जगदीशस्तस्य संबोधनं इति षष्ठी तत्पुरुषः रदाणां क्षमरदा क्षमस्त
स्य संबोधनं इति सप्तमी तत्पुरुषः उत्तपदे सप्तमी विनाशवी विभक्त्यो यथा प्रगत आचार्यः ११ प्राचार्यः अतिक्रांतः खट्वां २१ अतिखट्वः
अवक्रुष्टः कोकिलया २१ अवकोकिलः परिग्लानो ध्ययनाय पर्यध्ययनः ४१ निर्गतः कौशांब्याः निःकौशांबिः ५१ अंतर्गो
गेहस्य द १ अंतर्गर्भेया वायोर्द्वयो नित्यसमासाः अस्वपदविग्रहत्वात् कुंभं करोतीति कुंभकारः इति कृदंते नतत्पुरुषः
नगौः अगौरिति नञ्तत्पुरुषः इत्यादि विशेषो ज्ञेयः उक्तस्तत्पुरुषः । अथ कर्मधारयलक्षणं अप्रतरस्यान्यम् अद्भसत
ष्ठ्यान्या च कारान्यां विशेषणोस्त दे विशेष्यं कर्मधारयः समस्यते उत्तरपदप्रधानः कर्म्मधारयः पूर्वविशेषणपदद्व
ये विशेषणं द्विलिंगेषु च दे रदा क्षमत्व प्रौढप्रसादं कुरु हे मुनीशत्वं सौम्यदृष्ट्या विलोकय हे अनंतज्ञानवंस्वीयव
चो दे हि प्रौढश्चासौ प्रसादश्च प्रौढप्रसादस्तं प्रौढप्रसादं इति पुंलिंगेन १ सौम्या चासौ दृष्टिश्च सौम्यदृष्टिस्तया पुंवद्भावश्
तिन्या स्य इति स्त्रिलिंगेन स्वीयं च तत् वचश्च स्वीयवचस्तत् इति नपुंसके न कर्मधारयः ३ अथ बहुव्रीहिः प्रायो वि
शेषणैर्विशेष्यं च शब्दे न समस्तः सन् अन्यविशेषणं यत्र भवेत् सोयं समासो बहुव्रीहिः प्रायो बहुव्रीहिरन्यप
दप्रधानाः द्वितीयाद्याः षट्विभक्तयो यत्र षष्ठ्यन्तु अन्यशब्दत्वात् तल्लिंगवचनेन वतः ।३। नते द्रुविज्ञावितदोषद
र्दनादरिप्राज्ञ पिदीनदेस्याः त्वमाहृतान्तरिधना अनंतज्ञानधिर्षंत्स क्षममंदुमासंतु ।४। नते इ२१ ... वि

तदोष२२दत्तदाना२३हरि ड्ग२४अपि२१चित्तदोस्थ्याः२३त्वया३१कृता२३भूरिधना२३अनंतज्ञान११द्विषान्व्य दम२
१मंक्षु मासान्२४ हेनतेंड हेवि[illegible]द्रावितदोष हे अनंतज्ञान दे सद्भस्त्वयादरिद्रा अपि ज्ञानामं क्षुद्रा भूरिधनाः कृताः
कृताइतिक्रियापदं केनकर्त्रा त्वया के कर्मतापन्ना जनाः किंलक्षणा जनाः वीतदौस्थ्यं येभ्यस्ते वीतदौस्थ्याः पुनः किंलक्ष
णा जनाः दत्तदानाः दत्तं येभ्यस्ते दत्तदानाः ~~इति तृतीयो भेदः वीतं दौस्थ्यं येभ्यस्त इति चतुर्थो भेदः भूरिधनं विद्यते येषां ते भूरि~~
धना [illegible] कान्कर्मतापन्नान्मासान्द्विषान् ननाइड्रायं सनंतेंड स्तस्य संबोधने हेनतेंड इति बहुव्रीहिः प्रथमो
भेदः विद्रावितादोषा येन स विद्रावितदोषस्तस्य संबोधनं हे विद्रावितदोष इति बहुव्रीहिः द्वितीयभेदः। दत्तं दानं ये
भ्यस्ते दत्तदाना इति तृतीयो भेदः वीतं दौस्थ्यं येभ्य इति चतुर्थो भेदः भूरिधनं विद्यते येषां ते भूरिधनाः इति पंचमो भेदः
अनंतं ज्ञानं यस्मिन्स अनंतज्ञानस्तस्य संबो० इति षष्ठो भेदः वारार्थे विकल्पार्थे च पृथमांतंसंख्यावाचिपदद्वयं स्यात्सोपि प्रायोव
चनाद्बहुव्रीहिः स्यात् यथा द्वौ वा त्रयो वा द्वित्राः द्विषास्त्रिषा निति वारार्थे बहुव्रीहिः विकल्पार्थेप्येवं द्युतिसदृशाद्वस्तृतीयां
तेन समासः स्यान्न विशेषणे बहुव्रीहिः येया सदृसक्रमया वर्त्तते यः सक्रमः तस्य संबो० ४ दिव्यैर्नवैर्मुक्तिमतां द्विपा
या स्तवत्रिपूजां विदधत्त्रिसंध्यं कल्याणकानां जिनपंचपर्व्वी माराध्यभव्याः क्षिपतेष्टकर्म्म ५ दिव्यैः२३ र्नवैः२२ मुक्ति
मतां१२ द्विपायां६२ स्तव६१ त्रिपूजां२२ विदधत्२३ त्रिसंध्यं२१ कल्याणकानां६३ जिन१२ पंचपर्व्वी२१ माराध्य२२ भव्याः११
क्षिपते२ ष्टकर्म२१ व्याख्या हे जिन भव्यो ष्टकर्म क्षिपते क्षिपतेति क्रियापदं कः कर्त्ता भव्यः किं कर्मतापन्नम् ष्टकर्म्मे

धं२२ जवेन२१ उपभावात्पर२ उपेशं२१ व्याख्या। हे प्रभो विवेकी उपेशं उपैति। उपेतीति क्रियापदं कः कर्त्ता विवेकी किं कर्मता
पन्नमुपेशं केन जवेन कस्मादुपभावात् विवेकी किं कुर्वन् उपस्पन् किं कर्मतापन्नं त्रिजगत् केन साम्येन पुनः किं कु
र्वन् श्रयन् किं कर्मतापन्नं पंचसमिति किंलक्षणा अपास्य किं कर्मतापन्नं सप्तभि किंलक्षणमुपेशं अधिसिद्धि पुनः
किंलक्षणं मध्येसिद्धं त्रयाणां जगतां समाहार स्त्रिजगत् अत्र व्यंजनांतेन नपुंसकत्वं। विवेको विद्यते यस्य स विवेकी
पंचानां समितीनां समाहारः पंचसमिति सप्तानां भीनां समाहारः सप्तभि अत्रेकारांतेन नपुंसकत्वं अस्य विशेषो यथा
त्रयाणां भुवनानां समाहार स्त्रिभुवनं एवं द्विपात्रं त्रिमासं चतुर्युगं द्विपथं त्रिपथं चतुष्पथं त्रिपुरं। इत्यादीपात्रादिग
णीवात् नपुंसकत्वतमीः। अथाव्ययीभावसमासलक्षणं उपाद्यव्ययं पूर्वे पूर्वपदं भवति। अंते चोत्तरपदं भवति। यतः
सर्वविभक्तीनामकारांतात्पुत्रायोर्मादेशः पंचमीं विना अकारांतशब्दाद्विना अन्यस्वरांतव्यंजनांतशब्देभ्यो विभक्ति
लोप एवस्या नपुंसकत्वं च यथा सिद्धिमधिकृत्य भवतीति अधिसिद्धि अत्रेकारांतादिति लोपो नपुंसकत्वं। सिद्धा
नाम मध्ये मध्येसिद्धं। यथा गंगायाः पारे पारेगंगं सभाया मध्ये मध्येसभं वृक्षस्याग्रे अग्रेवृक्षं अत्राकारांतादमादेशः
भवस्य समीपं उपभवं तस्मात्। अत्र चामादेशः पंचमीं वर्जनात् ईशस्य समीपं उपेशं। अत्राकारांतादमादेशः ६
भवे भुभाया पभव द्युथेष्टं अयेसनाथोस्मि नमोस्तु दोषाः। दुष्प्रभावश्च गुरुः सुखं मे विश्वार्धे धीश्रीरुरुपद्धिपादे ७ भवे
भुभाय४१ उपभव२ [illegible] २ यथेष्टं२१ अयेसनाथो१२ स्मिनमो१२ स्तु दोषाः१३ दुरे[illegible] गुरुः११ सु

जी कैश्चित्पैः किंलक्षणो नयः मुक्तिमनाः कृत्वा आराध्य कां कर्म्मतापन्नां पंचपर्वीं केषां कल्याणकानां नयः किं कुर्वन्
विदधन् कां कर्म्मतापन्नां त्रिपूजां कस्या द्विपाद्याः कस्य तव कथं त्रिसंध्यं यथास्यात्तथा द्वौ वा त्रयो वा द्वित्राः तैर्द्वित्रैः इति
किंकस्यार्थे बहुव्रीहिर्नवमो भेदः ।९ मुक्तौ मनो यस्य स मुक्तिमनाः अयं वैयधिकरण्यात् बहुव्रीहिः दशमो
भेदः अत्रानुक्तोपि बहुव्रीहिः । एकादशमो भेदो यथा दक्षिणस्याः पूर्वस्याः दिशो यदंतरालं सा दक्षिणपूर्वाः
एवं दक्षिणपश्चिमा पश्चिमोत्तरा उत्तरपूर्वा एवमेकादशभेदो बहुव्रीहिः प्रोक्तः ॥ अथ द्विगुसमासल
क्षणं । द्विगुसमासे आदौ संख्यावाचिपदं विशेषणभूतं अग्रे विशेष्यभूतं च भवति पदद्वयमपि षष्ठ्यंतं समाहा
रशब्देन समस्यते नपुंसकलिंगं वा एकवचनांतं च स्यात् पुल्लिंगं तु न स्यात् द्वे वेति उत्तरपदप्रधानो द्विगुः अ
कारांते नित्यं ङीः अन्नंते आबंते तु विकल्पेन ङीः शेषसर्वनामस्वरांतेषु नांते च नपुंसकं द्वयोः पदयोः समाहारः
द्विपादी तस्या द्विपाद्याः अत्राकारांतात्वान्नित्यं ङीः तिसृणां पूजानां समाहारः त्रिपूजी तां त्रिपूजीं पक्षे त्रिपू ज्ञा
जं अत्राबंतात् विकल्पेन ङीः तिसृणां संध्यानां समाहारः त्रिसंध्यं त्रिकी वचनमेव पंचानां पर्व्वणां समाहारः पंचपर्वी तां पंचप
र्वीं अत्रानंतात् विकल्पेन ङीः पक्षे पंचपर्व्व अष्टानां कर्म्मणां समाहारः अष्टकर्म्म अत्रानंतात् विकल्पेन ङीः पक्षे अष्टकर्म्मी पसा
म्येन यस्य त्रिजगद्विवेकी अयन् प्रणोपंचसमित्युपैति अपास्य सप्तव्याधिसिद्धिमध्येसिद्धं जवेनोपतवादुपेशे ६ साम्ये
न१ पर२ पन३ त्रिजगत११ विवेकी१२ अयन्१३ प्रणो११ पंचसमिति१२ उपैति अपास्य११ सप्तव्य२१ धिसिद्धि२२ मध्येसि

मवाप्नुमो हं प्रजन् अघस्य पापस्य हंता तमसा मुच्यमानः शिवीये किं लक्षणो गीधीमान् । मुंकीलेइड इत्यादि वाक्ये म
त्रइकारो जल्पते तत्र पूर्वकाले क्त्वा उपसर्गे सति क्त्वा प्रत्ययस्य यप्स्यात् । अस्य कर्म्मणि द्वितीया मोचने पूर्वं मुक्त्वा न तु
क्त्वा तुमन्नावे इति सूत्रेण क्त्वा प्रत्ययो भावे विधीयते । तत्र च कर्म्म न स्यादिति कथं मुक्तं कर्म्मणि द्वितीयेत्युच्यते । सकर्म्मका
णां मुत्पन्नास्त्यादि दिर्नावे विवक्षया । अपाकरोति कर्मीर्थुः स्वभावावा पुनःकृतः १ इकारे सत्यपि यत्र ज्ञाशकुधा व्यर्थी
योऽप्यते तत्र तुमेव न तु क्त्वा अयं दानं दातुं वेत्ति तपः कर्त्तुं चक्रु यादिति ॥१२॥ सुखस्य भावः सौख्यं अत्र भावे घ्यण्प्रत्ययः भावे
विहिताः प्रत्ययाः अन्येप्यत्र ज्ञातव्या तव्य१ अनीय२ यत्३ क्यप्४ क्त५ आनश्६ अनट्७ अन८ खल९ क्तिन्१० घञ्११ य१२
ण्यण१३ अल्१४ अप१५ अकण१६ ईय१७ वाष्प१८ तल१९ ईमन२० उदाहरणान्येषां एतव्यं१ स्थापनीयं२ देयं३ कृत्यं
४ शायितं५ पेचानं६ निर्वाणं७ ईषद्दानं८ दुर्न्नयं९ संसमांतान् भावः१० तद्वदं११ सरूपं१२ कोपयं१४ वैपं१५ चापल्ये१६ आचार्यकं
१७ होत्रीयं१८ ब्रह्मत्वं१९ शुक्लता२० शुक्लिमा२१ अथवा सुखानां समूहः सौख्यं अत्र समूहार्थे ण्यः अन्येपि समूहा
र्थे यथा अण्१ अकुर्२ त्र३ इकण्४ य५ ईय६ ष्फण्७ अत्र८ य९ त्र१० तल११ कम्य१२ त्य१२ कृल१३ एषामुदाहर
णानि भैक्षं राकं हास्तिकं३ ब्राह्मण्यं४ अश्वीयं५ पार्श्वं६ शौच७ पौरुषेयं८ ग्रामता९ कम्याण वात्या१२ वात्तूलं अ
वाग्रमाय अवाप्नुं अत्र तुम्प्रत्ययः प्राप्तुं करतुं इत्यादौ वाकार यत्र उच्यते तत्र उत्तरकाले तुम् । अस्य कर्म्मणि द्वितीया
अंगानि विद्यंते यस्य स अंगी अस्त्यर्थे इन्प्रत्ययः अकारांतात् इन्प्रत्ययः श्रीरस्यास्तीति धीमान् अत्र अस्त्यर्थे मतुप् ५

रवेऽस्मै विश्वार्च्यधीश्रीरुदुपद्विपादे ७ व्याख्या हे विश्वार्च्यधीश्रीरुदुपद्विपादे भवतः समीपं प्रपन्नवत् अनुन्नाय भवेत। भवे
दितिक्रियापदं किंकर्तृ उपपन्नवत् कस्मै अनुन्नाय अत्र प्रथमा ११ लोपः भवतः समीपं उपपन्नवत् अहं अश्रयेकयंयये ऽहं इष्टा स्या
नतिक्रमेण यथास्यात्तथा अत्र द्वितीया ११ भवतः समीपं उपपन्नेन अहं सनाथोऽस्मि अत्र तृतीया ११ भवतः समीपं उपपन्नाय भवते
नमोऽस्तु अत्र चतुर्थी एवं उपपन्नवत् तस्मात् दोषात् दूरे अत्र पंचमी ▮ लोपः उपपन्नवतः तस्य गुरुः प्रभावः अत्र षष्ठी लोपः भ
भवतः समीपं उपपन्नवति तस्मिन् मे मम सुखं अत्र सप्तमी ११ लोपः इति व्यंजनशब्दात् सर्वविभक्तिलोपो दर्शितः उक्तं च विस्त
रेण समासषट्कं॥ अथ संक्षेपेण विशेषितत्पुरुषसहितं समासषट्कोदाहरणं यथा धीश्च श्रीश्च धीश्रियौ इति द्वंद्वः वि
श्वेनार्च्ये इव विश्वार्च्ये कर्मधारय इति तत्पुरुषः विश्वार्च्ये च ते धीश्रियौ च इति कर्मधारयः विश्वार्च्ये धीश्रियौ करोतीति विश्वार्च्यधीश्री
कृत् इति कृदंतेन तत्पुरुषः द्वयोः पादयोः समाहारो द्विपादि अत्राकारांतात् ङीः इति द्विगुः द्विपाद्याः समीपं उपद्वि
पादि इत्यव्ययीभावः विश्वार्च्यधीश्रीकृदुपद्विपादिर्यस्य विश्वार्च्यधीश्रीकृदुपद्विपादि इति बहुव्रीहिः तस्य संबोध
नं क्रियते हे विश्वार्च्यधीश्रीकृदुपद्विपादे ७ इत्युक्ताः समासाः भुक्तान् भवं सौख्यमवाप्नुमां गी धीमाञ्जन्मो दमघस्य
हंतायो मुच्यमानस्तमसा शिवीयेत् त्वत्से वितांकाम्प्रनु सौत्रनेतः ८ अथ प्रत्ययाः भुक्ता ११ भवं ११ सौख्यं ११ अवा
प्नु ११ मां गी ११ धीमा ११ स्त्र जन्म ११ मोद ११ मघस्य ६१ हंता ११ यो ११ मुच्यमानः ११ तमसा ३१ शिवीयेत् त्वत्से वितांकाम्प्रनु स
सौत्रनेतः ११ व्याख्या हे नेतः हे स्वामिन् अत्र जगति योगी भव्यः सत्वः त्वत्से वितांकाम्प्रनु सकः यो भवं भुक्ता सौख्य

वत्से विता अत्र भावे पूर्वोक्तः तत्प्रत्ययः ततः निलत्स्त्री वंते नाप्नु ११ त्वत्से वितां इत्नु त्वत्से वितांकाम्प्रनु अत्र पूर्वोक्तः का
म्यप्रत्ययः पंचमी तु त्वत्से वितांकाम्प्रनु १२ नयतीति नेता तस्य संबोधने हे नेतः णीञ् प्रापणे तृच् प्रत्ययः पुंसि नेतः नेतृ १ संबो
धने हे नेतः ८ क्लेमेषु वृक्षेषु घनायमानो हितः पितेव भवत्व दुरापः मम प्रभो भव्यतरं स्वभक्तसीभावं जयानंदमयप्रदेयाः
ए क्लेमेषु ७३ वृक्षेषु ७३ घनायमानः १ हितः १ पिता ११ वा ११ भवतु ११ दुरापः ११ मम ६१ प्रभो ८१ भव्यतरं २१ स्वभक्तसीभावं
२१ जायानंदमय ११ प्रदेयाः ए हे प्रभो हे जायानंदमयप्रद इति शेषः स्वभक्तसीभावं प्रदेयाः प्रदेयाः पदं इति क्रियाप
दं कः कर्ता त्वं कं कर्मतापन्नं स्वभक्तसीभावं कस्य मम किंलक्षणं स्वभक्तसीभावं भव्यतरं त्वं किं क्रियमाणः घनायमानः
केषु क्लेमेषु किंरूपेषु क्लेमेषु वृक्षेषु किंलक्षणः त्वं हितः कः इव पिता इव पुनः किंलक्षणस्त्वं दुरापः किमिव भक्तमिव अत्र
तवत् वृक्षा इवाचरंतीति वृक्षंति अत्र पूर्वोक्त आचारार्थे क्विप् वर्तमाना अति वृक्षंतीति सिद्धं वृक्षंति अत्र पूर्वो
क्तः शतृप्रत्ययः वृक्षत् ७३ नपुंसके वृक्षंति तेषु वृक्षेषु घन इवाचरसि घनायसे अत्र पूर्वोक्त आचारार्थे क्यङ् घन
क्यङ् वर्तमाना से दीर्घश्च घनायसे इति सिद्धं घनायसे इति घनायमानः अत्र पूर्वोक्त आनशप्रत्ययः पिता इव पिते
व अत्र इव प्रत्ययः उपमानार्थे इववतौ प्रत्ययो भवतः भक्तमिव भक्तवत् अत्र वतप्रत्ययः दुःखेन आप्यते प्राप्यते
इति दुरापः अत्र खलप्रत्ययः दुरपूर्वः आप्लृ व्याप्तौ खलः दुरापः अतिशयेन भव्यो भव्यतरस्तं भव्यतरं अत्र तरप्रत्य
यः प्रकृष्टार्थे तरतमौ प्रत्ययौ भवतः अथ स्वभक्तस्य स्वभक्तस्य भवनं स्वभक्तसीभावं स्वभक्तसीभावं अत्र च्वि प्रत्ययः

त्ययः अस्त्यर्थे सर्वशब्देभ्यो मतुप्रत्ययस्याद्‌ अत्रास्मायस्त्यर्थे यथा यशस्वी मायावी अत्र विन्प्रत्ययः प्रज्ञादिभ्यश्च णप्रत्य
यः प्राज्ञः अत्र इलिच्प्रत्ययः कृषीवलप्रत्ययः इत्यादि सत्रतीति सज्जन् अत्र शतृप्रत्ययः शानानसौ वर्तमाने काले
स्तः समानकालयोः क्रियायाः पुरतः तत्कर्त्तरि याविभक्तिः यल्लिंग यद्वचनं विभक्तिलिंगवचनानि शानानसोः पुरो भवं
तिहंतीति हंता अत्र तृप्रत्ययः हणनहारदेणहार इत्यादौ वाक्येण कर्तर्यौ यथा। कर्त्तरि विभक्त्यादिकं तयाप्य
स्य कर्मणि षष्ठी स्यात्। मुच्यत इति मुच्यमानः अत्रान शप्रत्ययः यत्र ईडुं ईजतुं इत्यादि प्रोक्तवचने दृश्यते संस्कृते व
पमाने इति दृश्यते। तत्रान शप्रत्ययः अस्य कर्त्तरि रिस्ती यास्यात् शिवं इच्छेत् शिवीयेत् अत्र क्यन्प्रत्ययः काम्यकानू शि
जू इच्छि पृथक्यादु ५ प्रत्ययांतानि नामानि नामधातुत्वं यांति अमात्ययाक्य वेति क्यन्प्रत्ययः क्यनीति सत्रेण ईकारः सप्त
मीयावत्। ई शिवीयेदिति निष्पन्नं इच्छार्थात् सुस्य शाशत् ~~अस्मा~~ तो द्वितीयांता काम्यक्यन्प्रत्ययौ भवतः १२ आचारार्थे उपमा २
नवाचिशब्दात्कर्मणि आधारे च क्यन्प्रत्ययः यथा गुरुराश्रमे सोधीयन्सो धेश्च आचरन्नपाठं शिष्यं सुतीयति सुतमिवाच
रतीत्यर्थः। एवं गुरुः श्रोतृषु धर्मं धर्मयति कथयतीत्यर्थः गुरुः शिष्यान्दृश्यति दत्ता न्करोतीत्यर्थः अत्रणि उप्रत्य
यः। कर्त्तरि उपमानवाचिशब्दात् आचारोर्थे क्विप्क्यङौ प्रत्ययौ भवतः यथा मुनिर्भिरवति स्थैर्यात्मेरुरिवाचरति मेरवति। अ
त्र क्विप् मुनिस्तपोभिस्तपनायते तपन इवाचरतीति तपनायते अत्र क्यङ्प्रत्ययः अभूततद्भावे च्विक्यङ्प्रत्ययः अत्र शोऽभूतो
भवति भृशायते क्यङ्प्रत्ययः दीर्घश्च नां सवते इत्येवं शीलस्य सेवा अत्र अ जाते शीलणि प्रत्ययः वत्सेविनो भावः

भवनं भावः अत्र भावे घञ्प्रत्ययः ... गेकर्मणि अभूततद्भावे च्विप्रत्ययः यथा वि ... कृ लते भूधातु य
गे अस्तिधातुयोगे चकर्करि अभूततद्भावे च्विप्रत्ययः यथा स्वभूत्मीभावः अत्र भूधातुयोगेः यस्य पुण्यं तस्य विषमप्यमृती
स्यात् अत्रास्तिधातुयोगः २२।२३ जयश्च आनंदश्च जयानंदौ जयानंदौ प्रकृतौ यस्मिन्स जयानंदमयस्तस्य संबोधने
हे जयानंदमय। अत्र प्रकृते मयट्प्रत्ययः २४ उक्ताः प्रत्ययाः प्रपूर्वक दादाने सप्तमीयास आकारस्यैकारः गुणश्चप्र
देयाः ॥ इति श्रीजयानंदसूरीश्वरविरचितस्य साधारणजिनस्तवस्येयमवचूरिः कृता पण्डितश्रीवानर्षिगणिना

प्रबोधमाधातुमशाब्दिकानां